

selvejende institutioners fremtidige mulighed herfor i forbindelse med drift af integrerede hjemmehjælpsordninger.

O.S. henviser med denne kommentar til reglen i § 9, stk. 2 i bistandsloven, som *ikke* foreslås videreført i Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 9, stk. 2, der kom ind i bistandsloven ved lov nr. 400 af 6. juni 1991, giver kommunalbestyrelsen mulighed for at overlade beføjelsen til at træffe afgørelser til en selvejende institution, når der er sammenhæng mellem afgørelserne og den virksomhed, som den selvejende institution udfører for kommunen.

Begrundelsen for reglen var, at selvejende plejehjem skulle have mulighed for at drive integrerede ordninger, dvs. fælles administration og personale for hjemmehjælp til udeboende og pleje/omsorg til plejehjemsbeboere.

Årsagen til, at § 9, stk. 2 ikke foreslås videreført, er, at når det drejer sig om at tildele eller fratage borgerne hjælp, bør det – af hensyn til borgernes retssikkerhed, bl.a. for at sikre ligebehandling af borgerne i kommunen – være den ansvarlige myndigheds egne ansatte, som på myndighedens vegne træffer afgørelserne.

Et ansættelsesforhold mellem den ansvarlige myndighed og dem, som træffer afgørelserne, giver den bedste sikkerhed for, at myndigheden kan kontrollere, at afgørelserne følger den linje, som myndigheden har besluttet, at der skal være for f.eks. tildeling af hjemmehjælp. Hertil kommer, at myndigheden i kraft af de almindelige arbejdsgiverbeføjelser umiddelbart kan gribe korrigerende ind, hvis der måtte være grund til dette.

Reglerne om, at kommunen – fra den 1. juli 1996 – skal give brugerne skriftlig meddelelse om de afgørelser, der træffes om hjemmehjælp (indført ved lov nr. 1114 af 20. december 1995), har bl.a. til formål, at øge kommunens op-

mærksomhed om grundlaget for tildeling af hjemmehjælp. Kommunalbestyrelsen bør være meget præcis, når den træffer beslutning om serviceniveau m.v. Og af hensyn til retssikkerheden for den enkelte hjemmehjælpsmodtager bør der være klarhed om de kriterier, der skal anvendes, når der træffes afgørelser om tildeling af hjemmehjælp.

De beføjelser, som allerede *er* delegeret efter den gældende regel i bistandslovens § 9, stk. 2, bevares dog efter de hidtil gældende regler, jf. overgangsbestemmelsen i § 89, stk. 6 i Forslag til Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

De ordninger, hvorefter kommunerne allerede *har* delegeret deres beføjelser, forbliver således i kraft, hvilket indebærer, at de selvejende institutioner, der i dag – i forbindelse med drift af integrerede ordninger – træffer afgørelser om tildeling af hjælp, kan fortsætte hermed, indtil kommunen selv beslutter noget andet.

3. Valgmuligheder for hjemmehjælpsmodtagere

O.S. lægger vægt på, at brugerne får en egentlig ret til at vælge mellem alternative udførere – »kommunale, selvejende non-profit eller andre«.

Jeg har fremsat et ændringsforslag til forslag til lov om social service, hvormed der lægges op til en model for frit valg.

En person, som efter en afgørelse truffet af kommunen er berettiget til praktisk hjælp eller støtte efter § 69, stk. 1, nr. 2 i lov om social service, skal således kunne udpege en person, som ikke er ansat i kommunens hjemmehjælpsordning, til at udføre opgaverne. Den udpegede person skal godkendes af kommunen, som herefter skal indgå en detaljeret skriftlig aftale med den pågældende om opgaveudførelsen og betalingen herfor.